

Nr 112.

*Utlåtande i anledning av väckta motioner om anslag till väg
Tännäs kyrkby—Tännåns kraftstation.*

(4:e avd.)

I två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Olofsson* (I:21) och den andra inom andra kammaren av herr *Larsson* i Östersund *m. fl.* (II:36), har hemställts, att riksdagen måtte ställa ett belopp av 500 000 kronor till förfogande för anläggande av delen Tännäs kyrkby—Tännåns kraftstation av den genom länsstyrelsens utslag den 23 september 1938 dömda ödebygdsvägen utefter Tännåns dalgång.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för nämnda yrkande, får utskottet hänvisa till motionen II:36.

Över motionerna har, efter därom i vederbörlig ordning framställd begäran, yttrande avgivits av *väg- och vattenbyggnadsstyrelsen*, vilket yttrande såsom bilaga fogats härvid (*Bilaga*).

Av väg- och vattenbyggnadsstyrelsens i ärendet avgivna yttrande framgår, *Utskottet.* att styrelsen redan år 1945 tagit ställning till den i motionerna berörda vägfrågan och att styrelsen därvid icke kunde tillstyrka en av länsstyrelsen i Jämtlands län hos Kungl. Maj:t gjord framställning, att särskilda medel ställdes till förfogande för vägföretaget. Genom beslut den 10 januari 1947 fann Kungl. Maj:t länsstyrelsens framställning icke föranleda till någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

Utskottet delar den uppfattningen att frågan om utförande av ifrågavarande vägförbindelse bör prövas i den för vägbyggnadsärenden i allmänhet bestämda ordningen. Länsstyrelsen har emellertid icke ansett vägföretaget vara av den angelägenhetsgrad, att detsamma kunnat inrymmas i länets fyraårsplan för nyanläggning av ödebygdsvägar under perioden 1946—1949 eller i länets investeringsplan för allmänna vägar. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen åter har framhållit, att, därest vägen betraktades endast såsom en fråga att ordna tillfredsställande vägförbindelse till Tännäs kraftstation, allmänna vägbyggnadsmedel näppeligen syntes böra tagas i anspråk, utan vägförbindelsen i så fall ordnas såsom utfartsväg för en anläggning av affärsdrivande karaktär. Under hänvisning härtill och med framhållande jämväl av den prejudicerande betydelse ett bifall till motionärernas förslag skulle få, får utskottet avstyrka bifall till motionerna.

Utskottet hemställer alltså,

att motionerna I: 21 och II: 36 icke må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 9 maj 1947.

På statsutskottets vägnar:

J. B. JOHANSSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från f ö r s t a kammaren: herrar *Johan Bernhard Johansson, Lindström, Larsson, Karl Andersson, Gustaf Karlsson, Heiding, Mannerskantz*, fröken *Andersson*, herrar *Berling, Albertsson, Gustav Emil Andersson* och *Hesselbom*; samt

från a n d r a kammaren: herrar *Skoglund* i Doverstorp, *Eriksson* i Stockholm, *Svensson* i Grönvik, *Ward, Malmborg* i Skövde, *Falla, Andersson* i Malmö, *Rubbestad, Mårtensson, Lindholm, Åkerström* och *Severin* i Stockholm.

Kungl. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen.

Bilaga.

Till Riksdagens statsutskott.

Genom beslut den 19 februari 1947 har Kungl. Maj:t anbefallt väg- och vattenbyggnadsstyrelsen att till riksdagens statsutskott överlämna yttrande över inom riksdagen väckta och till utskottet hänvisade likalydande motioner I: 21 och II: 36 om anslag till väg Tännäs kyrkby—Tännåns kraftstation, Jämtlands län. I anledning härav får väg- och vattenbyggnadsstyrelsen anföra följande.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har haft anledning att tidigare taga ställning till här förevarande anslagsfråga. I underdånigt yttrande den 5 juli 1946 över en av länsstyrelsen i Jämtlands län gjord framställning, vilken till sitt innehåll överensstämmer med nu ifrågavarande motioner, har styrelsen sålunda icke ansett sig kunna tillstyrka att särskilda medel ställas till förfogande för den planerade vägen. Styrelsen framhöll härvid, att då kraftstationen vid Tännån planerats och anlagts sedan några år tillbaka, syntes anläggande av väg till kraftstationen icke vara av den natur att erforderliga medel nu böra utgå ur den andel av anslaget till nyanläggning av ödebygdsvägar, som reserverats att stå till Kungl. Maj:ts förfogande för brådiskande och oförutsedda arbetsföretag. Frågan om utförande av vägförbindelsen syntes enligt styrelsens mening i stället böra prövas i den för vägbyggnadsärenden i allmänhet bestämda ordningen i samband med länsstyrelsens upp-

rättande av förslag till flerårsplan. Företaget har emellertid i jämförelse med andra vägbehov inom länet av länsstyrelsen icke ansetts vara av sådan angelägenhetsgrad att detsamma kunnat inrymmas i länets fyraårsplan för nyanläggning av ödebygdsvägar under perioden 1946—1949. Ej heller har detsamma av länsstyrelsen föreslagits ingå i länets investeringsplan för allmänna vägar. Styrelsen framhöll slutligen i sitt yttrande, att därest förevarande väg betraktades endast som en fråga att ordna tillfredsställande vägförbindelse till kraftstationen, allmänna vägbyggnadsmedel näppeligen syntes böra tagas i anspråk, utan torde vägförbindelsen i sådant fall böra lösas som en fråga om utfartsväg för en anläggning av affärsdrivande karaktär.

Genom beslut den 10 januari 1947 fann Kungl. Maj:t länsstyrelsens nämnda framställning ej föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen anser sig icke i anledning av de väckta motionerna böra ändra på sitt tidigare ställningstagande i frågan. Styrelsen får emellertid i nu förevarande sammanhang ytterligare framhålla följande.

Därest Tännåns elektriska förening u. p. a., som svarar för kraftleveransen, ansett sig i stånd att själv bekosta anläggandet av en väg från Tännås till kraftstationen av för föreningen erforderlig standard, skulle väg- och vattenbyggnadsstyrelsen — i enlighet med i andra liknande fall tillämpade principer — varit beredd tillstyrka, att vägväsendet tillskjutit de ytterligare medel, som erfordrats för företagets utförande till den standard det dömda vägförslaget innebär även under den förutsättningen, att vägen kommit till utförande tidigare, än fallet blivit, därest företaget intagits i länets flerårsplan för nyanläggning av ödebygdsvägar och helt bekostats av statsmedel.

Styrelsen tillåter sig slutligen jämväl framhålla, att det synes styrelsen betänkligt, därest motionärernas förslag bifalles, enär ett sådant beslut givetvis komme att medföra, att med här ifrågasatta vägförbindelse likartade vägprojekt komma att kräva sitt realiserande på enahanda sätt, varigenom ur allmän vägtrafiksynpunkt mera angelägna företag måste förskjutas.

Under hänvisning till vad nu anförts får väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, som förutsätter att de väckta motionerna avse anvisande av särskilda medel, att avräknas mot automobilskattemedlen (anslaget till nyanläggning av ödebygdsvägar), för sin del avstyrka bifall till desamma.

I detta ärendes slutliga handläggning hava förutom undertecknad deltagit generaldirektören Bolinder och överdirektören Hjort.

Stockholm den 10 mars 1947.

Enligt kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsens beslut

Kjell Westman.